

Zofia Wartołowska, Zofia Woźnicka, D. Górna, E. Zyblewska

Wiślica, pow. Busko-Zdrój

Informator Archeologiczny : badania 6, 232-233

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Chronologię osady zamknąć można roboczo w fazie I/500-800/ i w fazie II/800-950/ wczesnego średniowiecza w Małopolsce. Natrafiono także na dwie jamy późnolatańskie oraz szczątkowo zachowaną warstwę współczesną tym obiektom, z których uzyskano liczne zabytki. Prócz fragmentów naczyń przypominających formy późno łużyckie / np. podkładka "talerz"/ znaleziono skorupy typowych naczyń celtyckich, jak fragmenty "klasycznych" naczyń grafitowych zdobionych rowkami pionowymi przeciętnymi ukośnymi / kratka/, toczoną na kole cienkościenną malowaną, latańską ceramikę /"siwą"/ oraz liczne ułamki okazów zbliżonych do zabytków kultury przeworskiej .

Natrafiono też na fragmenty kamienia żarnowego, przedmiot kościany o nieznanym przeznaczeniu, przęślik gliniany, nieliczne wyroby krzemienne oraz nietypowe ułamki naczyń, być może z wczesnej epoki brązu i neolitu.

Badania mikroregionalne oraz stacjonarne będą kontynuowane.

WIELICZKA, pow. Kraków

Stanowisko 11

patrz okres latański

WIŚLICA, pow. Busko-Zdrój

Zespół Badań nad Polskim Średniowieczem Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej

Badania prowadziły pod kierownictwem
doc. dr Zofii Wartołowskiej, mgr Zofia
Woźnicka, mgr D. Górna, mgr E. Zybłewska.
Finansował WKZ w Kielcach.
Wczesnośredniowieczne miasto.

Badania przeprowadzono na terenie wyspy miejskiej Wiślicy w 11 wykopach badawczych. Zbadano przestrzeń około 110 m² do calca, średnio do głębokości około 2 m. Sześć wykopów badawczych zlokalizowano w zachodniej części miasta, w celu uchwycenia zasięgu zabudowy palatinalnej z XI i początków XII w. odkrytej w latach ubiegłych. Dwa wykopy założono w północnej części miasta w pobliżu odnalezionych uprzednio relikwów bramy zamkowej miasta średniowiecznego / ulica Podwale/.

Odsłonięto - dobrze zachowaną stratyografię zarysu fos grodu wcześniejszego niż zabudowania palatinalne;

- nawierzchnię z gruzu zaprawy gipsowej leżącą na ściętej warstwie kulturowej starszego grodu,

- gładką twardą nawierzchnię z zaprawy gipsowej oraz negatyw podfundamentowania słupa czy filara. Poziom użytkownika założenia palatinalnego leży na warstwie 186-187 m. n.p.m. co jest zgodne z dawniejszymi wynikami badań. Ustalono zasięg zabudowy i dziedzińca założenia palatinalnego na obszarze około 2580 m²,
- cmentarz w dwóch fazach użytkowania,
- fragmenty murów miejskich z XIV w.

Materiał zabytkowy uzyskany z wykopaliśk to wielka ilość fragmentów ceramiki, 1 kablączek skroniowy, 1 detal architektoniczny.

WOLIN

Stanowisko 1, wykop 6

Pracownia Archeologiczna

Zakładu Archeologii Nadodrza

Instytutu Historii Kultury Materialnej

PAN w Wolinie

Badania prowadzili dr Władysław Filipowiak
i mgr Jerzy Wojtasik. Finansował IHKM PAN.
Trzeci sezon badań. Badania centrum wczesno-
średniowiecznego miasta Wolina.

Wyeksplorowano kolejne 3 warstwy osadnicze. odsłoniły dalsze konstrukcje drewniane domów, przejść między nimi oraz inne mniejsze obiekty stałe. Dostarczyły znaczną ilość różnych zabytków ruchomych.

W warstwie VIII a wystąpiły ślady trzech domów o konstrukcji międzysłupowej /ramowej/, o wymiarach około 4 x 4, 4 x 3 i 5 x 4 m. Odstęp między domami wynosił około 40-50 cm. Dwa z wymienionych domów były prawdopodobnie dwuizbowe. W domach oznaczonych kolejnymi nr 10 i 11 natrafiono na dwa wyplecione z wikliny kosze o średnicach 1,10 i 1,15 m, zachowane do około 20 cm wysokości. Kosze nie były porzucone, lecz wbudowane w podłogę, na co wskazują zastrzone, białe kołki, wokół których wypleciono ścianki.

W warstwie IX zalegały resztki zniszczonych konstrukcji drewnianych w postaci krótkich belek, dranic, kołków i plecionek o wymiarach 4,00 x 0,6 i 1,70 x 0,7 m, zalegających poziomo,

W warstwie X natrafiono na ślady domów o konstrukcji międzysłupowej i prawdopodobnie zrębowej oraz na wąską "ulicę", szerokości 1, m zbudowaną z legarów i dranic umacnianych kołkami.

W poszczególnych warstwach składających się z humusu, mierzwy, nasyconych włórami drzewnymi i resztkami rybimi wystąpiły znaczne ilości ułamków naczyń,